

[Friis-Skotte.]

saaledes ser jo en Avancementsklasse ikke ud. At det heller ikke har været Lovgivningsmagtens Hensigt at oprette en Avancementsklasse, da man adskilte Eftestens to Bundklasse, 15de og 16de Lønningsklasse, fremgaar bl. a. ogsaa af Lønningskommissionens Betænkning, hvor der Side 262 gøres Rede for, at der til 15de Lønningsklasse henføres — jeg citerer:

„nuværende Portører, der udfører kvalificeret Tjeneste, hvorfor de“
— før den 1. Oktober 1919 —

„oppebærer Bestillingstillæg, 60—120 Kr.“, samt endvidere Bane- og Telegrafnæstformænd, der ligeledes tidligere havde et Tjenestestillæg, og endelig Togbetjente, Matroser og Skibsfyrbødere, hvilke sidste to Kategorier jo uomtvisteligt er Begyndelsesstillinger. Stillingen som Overportør af 2den Grad er derfor heller aldrig tænkt som værende af arbejdsledende Karakter. Den er oprettet for at videreføre det tidligere Bestillingstillæg, Sikkerhedstillæg, og fastlægge dette i selve Lønningsloven, og ved Lønningslovens Ikrafttræden i 1919 blev ogsaa alle de, der havde disse Sikkerhedstillæg, ganske uanset Alder og Anciennitet — og mange af dem var meget unge — henført til 15de Lønningsklasse.

Tilbage er Togbetjentklassen, som jo er Bundstillingen for Togpersonalet. Om denne vil jeg kun sige, at hvis man ikke vil betragte den som en Bundklasse, hvorledes kan man da regne Assistentklassen som en Bundklasse? For at blive Togbetjent kræves to Aars Tjeneste som Portør og en Eksamen. Man skal indstille sig til denne Eksamen i en ung Alder og kan ikke opnaa Udnævnelse til Togbetjent, naar man er over en vis Alder, omkring 30 Aar. For at blive Assistent kræves en Elevtid, en Eksamen og en Medhjælpertid, ialt 7 Aars forudgaaende Tjenestetid. Hvis Togbetjentklassen ikke kan regnes for en Bundklasse, hvad saa med Assistenterne? Hvis Statsbanerne virkelig vil fastholde, hvad de skriver, nemlig at enhver Oprykning fra en Lønklasse til en anden er at opfatte som et Avancement, saa bliver for Embedsklasserne Elevklassen Bundklassen og baade Medhjælper- og Assistentklasserne Avancementsklasser. Selvfølgelig kan denne Opfattelse ikke fastholdes. Tilbage bliver derfor kun den eneste rigtige Betragtning, nemlig ligesom Centralorganisationen at betragte 15. og 16. Lønningsklasse som Bundklasser og 14. Lønningsklasse som den første Avancementsklasse; og saa er Centralorganisationens Tal rigtig.

Men efter at jeg har søgt at fastslaa dette, skal jeg i øvrigt ikke have det mindste imod at benytte det Talmateriale, som Statsbanerne stiller til Raadighed udfra sin egen Opfattelse, nemlig den, at ogsaa 15de Lønningsklasse er en Avancementsklasse. Det understreger nemlig i Virkeligheden kun Rigtigheden af min Opfattelse af, at Avancementsforholdene i særlig Grad er forværret for Funktionærklassernes Vedkommende. Det fremgaar nemlig af dette Materiale, som findes i Betænkningen, og som indeholder Oplysninger fra Statsbanerne, at siden 1919 er Gennemsnitsalderen for Portørers Oprykning til Overportører steget fra at være 37 Aar 1 Maaned til 40 Aar 3 Maaneder, altsaa med 3 Aar og 2 Maaneder. Gennemsnitsalderen for Udnævnelse til Togbetjent er steget fra 27 Aar 1 Maaned til 33 Aar, altsaa med 5 Aar 11 Maaneder. Matrosernes Gennemsnitsalder ved Forfremmelse til Overmatroser er steget fra 47 Aar 8 Maaneder til 54 Aar 5 Maaneder eller med 6 Aar 9 Maaneder. Skibsfyrbødernes Gennemsnitsalder ved Forfremmelse til Overskibsfyrbødere er steget fra 48 Aar 6 Maaneder til 53 Aar 8 Maaneder, altsaa med 5 Aar 2 Maaneder, og endelig for den sidste Gruppens, Banarbejdernes, Vedkommende laa Gennemsnitsalderen ved Forfremmelse til Næstformand tidligere ved 39 Aars Alderen, men der har overhovedet ikke fundet noget Avancement Sted de sidste 3 Aar. Det er vist derfor neppe for meget sagt, at der, hvis man ekstraordinært vilde bøde paa ekstraordinære Forhold, langt snarere var Anledning til at bringe Funktionærklassen Hjælp til Bod for deres gennem de senere Aar stærkt forværrede Avancementsforhold.

Ser man paa de til Lønningsudvalget indgaaede forskellige Henvendelser, som er foranlediget af det foreliggende Forslag, maa det vistnok anses for utvivlsomt eller dog for i høj Grad sandsynliggjort, at ogsaa Avancementsforholdene for Statsbanernes Tegnere og Styrmand — disses Henvendelse findes i Bilag 7 og 9 — er ugunstigere end for Assistentklassen har udviklet sig i ugunstigere Retning for disse, ligesom man efter vor Opfattelse ikke vil kunne undgaa at tage op til Løsning det fra 14 mindre Tjenestemandorganisationer under Embedsklasserne rejste Krav, som indgik til Folketingets Lønningsudvalg saa tidligt som i Fjor, og som findes optrykt i selve Lovforslaget som Underbilag 2. Dette Krav gaar ud paa at faa tildelt et Trøsttillæg til disse Organisationers Assistentklasser i Lighed med det, som ved Lønningsloven i 1919